

ESCRIT DE SOL · LICITUD FORMAL A LA AGÈNCIA TRIBUTÀRIA DE CATALUNYA PER QUE ES PERSONIN COM PART PERJUDICADA A LA PEÇA SEPARADA 25 (Diligències Prèvies 2677/2008, Jutjat Instrucció 3 de Palma de Mallorca) DEL PROCEDIMENT "PALMA ARENA", EN RELACIÓ A LA IMPUTACIÓ D'IÑAQUI URDANGARÍN I LA INFANTA CRISTINA

A l'atenció de la presidenta de l'Agència Tributària de Catalunya Georgina Arderiu i Munill

El Grup de Treball contra la Corrupció a Catalunya, impulsat per Xnet i que reagrupa persones i grups actius contra la corrupció a Catalunya (Xnet amb BuzónX; David Fernández diputat de la CUP i president de la Comissió Parlamentària sobre el Fraus i l'Evasió Fiscal i les pràctiques de Corrupció Política Pujol; 15MpaRato; Cafè amb Llet, la FAVB, i amb el suport de la Comissió Anticorrupció del Partit X) i com a part de la Societat Civil afectada pels fets investigats en el procediment amb diligències prèvies 2677/08 del Jutjat instrucció No 3 de Palma de Mallorca,

EXPOSA:

Que considera un greuge greu per a la societat civil, el fet que ni l'Agència Tributària Estatal ni el Ministeri Fiscal no actuïn com acusació contra el sr. Iñaki Urdangarín i la Infanta Cristina, considerada pel propi jutge instructor del cas com a cooperadora necessari dels fets constitutius de presumpte delictes fiscal.

Que de la mateixa manera considera que no actuar en aquest sentit es pretén emparar de nou l'anomenada "doctrina Botín", anteposant els interessos d'unes elits als legítims interessos del conjunt dels ciutadans.

Que en ser Catalunya el lloc de residència dels imputats, la Generalitat de Catalunya té un interès directe en el producte de la recaptació de tributs com l'IRPF, de manera que la societat civil catalana és un perjudicada directa pel presumpte delictes contra la Hisenda pública.

Que la Generalitat és co-destinatària del producte de la recaptació de tributs, de conformitat amb la Llei 22/2009, de 18 de desembre (per la qual es regula el sistema de finançament de les comunitats autònomes), i amb la resta de la legislació tributària vigent, de manera que la ciutadania catalana és perjudicada per partida doble: en un 50% per la recaptació de l'IRPF com fonamentem més endavant, i en el % corresponent com a perjudicats per la part estatal.

Per tot això, en l'exercici del seu dret de petició, **SOL · LICITA:**

Que la Generalitat de Catalunya es personi com a part perjudicada en el procediment anteriorment esmentat per, entre d'altres coses, manifestar de facto el seu suport al jutge en la seva decisió de no aplicar l'anomenada

"doctrina Botín" i defensar així els interessos de la ciutadania que representa.

Per a això, el Grup de Treball contra la Corrupció a Catalunya, que seguirà vigilant molt de prop i actuant com correspongui en dret per evitar possibles deixadesa de funcions tant de les institucions estatals com de les autonòmiques, presenta els següents, **FONAMENTS JURÍDICS I AL·LEGACIONS:**

PRIMERA.- LEGITIMACIÓ PROCESSAL DE LA GENERALITAT DE CATALUNYA

La legitimació processal de la Generalitat de Catalunya per personar-se al procediment anteriorment referenciat ve determinada pel nucli mateix del delicte; això és, la naturalesa col·lectiva del bé jurídic protegit.

El bé jurídic protegit per l'art. 305 del CP no només és l'ordre econòmic, la intervenció de l'Estat en l'Economia d'un país, sinó tot el model socioeconòmic, la intervenció d'aquest també en la parcel·la que podríem anomenar social, en la redistribució de la renda per evitar desigualtats i en el compliment dels interessos també socials plasmats en aquest model econòmic social.

En aquest sentit, l'article 31 de la nostra Constitució no deixa cap dubte:

- 1. **Tothom** contribuirà al sosteniment de les despeses públiques d'acord amb la seva capacitat econòmica mitjançant un **sistema tributari just** inspirat en els principis d'igualtat i progressivitat que, en cap cas, tindrà abast confiscatori.
- 2. La despesa pública realitzarà una assignació equitativa dels recursos públics, i la programació i execució respondran als criteris d'eficiència i economia.
- 3. Només es podran establir prestacions personals o patrimonials de caràcter públic d'acord amb la llei.

El nostre ordenament jurídic regula l'aplicació del Sistema Tributari Estatal atorgant la competència a l'Administració de l'Estat a través de l'AEAT. L'Agència Tributària, creada per l'article 103 de la Llei 31/1990, de 27 de desembre, de Pressupostos Generals de l'Estat per a 1991, es va constituir de manera efectiva l'1 de gener de 1992, es configura com una entitat de dret públic adscrita al llavors Ministeri d'Economia i Hisenda a través de l'antiga Secretaria d'Estat d'Hisenda i Pressupostos. Com a entitat de dret públic, compta amb un règim jurídic propi diferent del de l'Administració General de l'Estat que, sense menyscabament dels principis essencials que han de presidir tota actuació administrativa, li confereix certa autonomia en matèria pressupostària i de gestió de personal.

Així, L'Agència Tributària té encomanada l'aplicació efectiva del sistema tributari estatal i duaner, així com d'aquells recursos d'altres administracions públiques nacionals o de la Unió Europea la gestió dels quals li sigui encomanada per llei o per conveni.

Per tant, correspon a l'Agència Tributària Estatal aplicar el sistema tributari de l'Estat de manera que es compleixi el principi constitucional en virtut del qual tots han de contribuir al sosteniment de les despeses públiques d'acord amb la seva capacitat econòmica. No obstant això, l'AEAT no posseeix competències exclusives en matèria tributària, exemple d'això és que no té competències per a l'elaboració i aprovació de normes tributàries ni, en el vessant de la despesa pública, per assignar els recursos públics entre les diverses finalitats.

Així és, i a més de l'AEAT, altres òrgans autonòmics i locals gestionen tributs propis i tributs cedits. D'això es desprèn que l'aplicació dels impostos no és competència exclusiva de l'Estat sinó que és el producte de la recaptació tributària, la competència normativa i la gestora o inspectora.

En aquest sentit, la Llei 22/2009, de 18 de desembre, per la qual es regula el sistema de finançament de les comunitats autònomes de règim comú i ciutats amb estatut d'autonomia regula el següent en referència al que s'ha exposat.

Segons l'art. 25 són tributs cedits a les comunitats autònomes, segons els casos, el rendiment total o parcial en el seu territori de l'impost sobre la renda de les persones físiques, entre altres. L'abast i les condicions generals de la cessió es troben detallades en l'article 26.1 b de la mateixa llei:

B) L'import de la recaptació líquida efectivament ingressada derivada de la part del deute tributari cedit, en el cas de:

-a) L'Impost sobre la Renda de les Persones Físiques.

2. Als efectes del que disposa la lletra B) de l'apartat anterior, s'entendrà que componen la part del deute tributari cedit:

· A) En l'Impost sobre la Renda de les Persones Físiques:

-1.o Les quotes líquides autonòmiques que els residents en el territori de la Comunitat Autònoma hagin consignat en la declaració de l'impost sobre

la renda de les persones físiques presentada dins els terminis establerts per la normativa reguladora de l'Impost, minorada en:

- El 50 per cent de les deduccions per doble imposició.
- El 50 per cent de les compensacions fiscals a què es refereix la disposició transitòria tretzena de la Llei 35/2006, de 28 de novembre, de l'Impost sobre la Renda de les Persones Físiques i de modificació parcial de les lleis dels impostos sobre societats , sobre la renda de no residents i sobre el patrimoni.

-5.o La part del deute tributari que, corresponent a la Comunitat Autònoma, sigui quantificada o, si s'escau consignada, per actes d'inspecció, liquidacions practicades per l'Administració i declaracions presentades fora dels terminis establerts per la normativa reguladora del impost. A aquests efectes, s'entendrà per deute tributari el constituït per la quota líquida més els conceptes a què es refereix l'apartat 2 de l'article 58 de la Llei 58/2003, de 17 de desembre, general tributària (http://noticias.juridicas.com/base_datos/Fiscal/I58-2003.t2.html#I491), amb excepció dels recàrrecs que preveuen les lletres c) i d), i, si escau, pels pagaments a compte de l'impost. Aquesta partida es minora en l'import de les devolucions per ingressos indeguts que s'hagin d'imputar a la Comunitat Autònoma, inclosos els interessos legals.

En definitiva, el producte de la recaptació tributària de l'IRPF està cedit per Llei a les Comunitats Autònomes, incloent no només el resultat de les declaracions presentades sinó les liquidacions practicades per actes de l'Administració, incloent-hi les responsabilitats derivades dels delictes contra la Hisenda Pública. És per aquest fonament que s'esdevé que les Comunitats Autònomes són perjudicades en els seus ingressos públics davant els casos de frau fiscal i en la seva regularització.

La gestió i la persecució del frau li correspon a l'Estat en els supòsits en què la Llei no estableix la cessió de la mateixa a les Comunitat Autònoma, de manera que la competència, tal com s'ha indicat, no està atribuïda constitucionalment a l'Estat sinó que aquesta pot, i de fet ho és, cedida a les comunitat autònoma quan així s'estableix en una Llei que no és orgànica, en no operar aquesta matèria com a reserva constitucional.

A la vista de tot l'exposat, resulta innegable que la Comunitat Autònoma de Catalunya (representada per la Generalitat de Catalunya), té un interès directe en el producte de la recaptació i en el mateix sentit en la detecció del frau pel que ha de ser considerada perjudicada pel frau constitutiu pel delicte contra la Hisenda Pública investigat.

SEGONA.- PERSONACIÓ DE LA GENERALITAT DE CATALUNYA COM PERJUDICADA PEL DELICTE FISCAL.

Possibilitat del perjudicat de comparèixer en qualsevol moment del procediment penal.

Un cop demostrada la condició de perjudicada pel delicte fiscal que ostenta la Comunitat Autònoma de Catalunya procedeix analitzar la oportunitat de la seva personació, possibilitat que la Llei d'Enjudiciament Criminal regula en els seus articles 109, 110 i 761, vist el moment processal en què ens trobem.

Si bé l'article 110 de la nostra legislació penal, en el seu paràgraf primer, disposa que "els perjudicats per un delicte o falta que no hagin renunciat al seu dret, poden mostrarse part en la causa si ho fan abans del tràmit de qualificació del delicte, i exercitar les accions civils i penals que siguin procedents, o només unes o altres, segons els convingués, sense que per això es retrocedeixi en el curs de les actuacions". La jurisprudència del Tribunal Suprem ha confirmat que el perjudicat pel delicte pot personar-se com Acusació Particular fins i tot després del tràmit de qualificació del delicte, arribant fins al mateix acte del judici oral.

En aquest sentit la Sentència 1140/2005 de 3 d'octubre, manté que la regulació de la manera en què les víctimes poden personar-se al procediment ha sofert modificació en el transcurs d'aquest procediment. En aquest sentit estableix que "*l'antic article 783 de la Llei d'enjudiciament criminal es remetia als art. 109 i 110 del mateix text legal, el que portava a la interpretació que la seva personació només es podia realitzar abans del tràmit de qualificació. Aquesta interpretació, excessivament rigorosa, no encaixa amb el principid'igualtat d'armes, tant de l'acusació com de la defensa, pel que ha de ser analitzat en el moment de produir-se la personació quan encara no havia entrat en vigor l'actual redacció".*

En conseqüència, d'acord amb la jurisprudència esmentada, l'actual regulació deixa sense efecte les previsions de l'article 110 de la Llei d'Enjudiciament Criminal de manera que, sense retrocedir en el procediment que no pot paralitzar ni interrompre per desistiment de drets de la víctima, **no hi ha obstacle perquè comparegui fins i tot en el judici oral** si va acompanyat del seu advocat permetent la seva personació "apud acta" i incorporant al judici amb plenitud de drets i amb possibilitat de presentar conclusions, si les porta preparades, adherir-se a les del Ministeri Fiscal o les d'altres acusacions i complir el tràmit de conclusions definitives.

En virtut del que s'ha exposat, és possible concloure que **el perjudicat per un delicte o falta pot personar-se com Acusació Particular en qualsevol moment del procediment penal**, i, de no fer-ho, pot fins i tot comparèixer al mateix dia del judici oral amb el seu advocat, personar "apud acta" amb el seu representant processal, i fer les conclusions que es considerin necessàries en la celebració del judici oral, sempre que es espectin els fets objecte d'acusació del ministeri fiscal o de la resta de Acusacions personades, i això sense necessitat d'haver presentat amb caràcter previ escrit d'acusació.

Per tot això prega que en base a tot l'exposat actuï en defensa dels interessos de tots els ciutadans de cara a la vista oral de l'esmentat procediment.

A Barcelona a de de 2.015

(Signatura)

en representació de Grup de Treball contra la Corrupció a Catalunya com a part de la societat civil, perjudicada pel delicte fiscal.

Remitent:

Xnet

contact@Xnet-x.net